

Sakramentalia

Katechizm Kościoła Katolickiego

1667-1673

KKK 1667

„Święta Matka Kościół ustanowił sakramentalia.

Są to znaki święte, które z pewnym podobieństwem

do sakramentów oznaczają skutki,

przede wszystkim duchowe,

a osiągają je przez modlitwę Kościoła.

Przygotowują one ludzi do przyjęcia głównego skutku

sakramentów i uświęcają różne okoliczności życia”

(Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum Concilium*, 60;

por. KPK, kan. 1166; KKKW, kan. 867).

KKK 1668

Sakramentalia zostały **ustanowione przez Kościół dla uświęcenia** pewnych postug w Kościele, pewnych stanów życia, najrozmaitszych okoliczności życia chrześcijańskiego, a także użytkowania rzeczy potrzebnych człowiekowi.

Według decyzji duszpasterskich biskupów sakramentalia mogą dotyczyć potrzeb, kultury i historii ludu chrześcijańskiego określonego regionu i epoki.

Zawierają one zawsze **modlitwę**, której często towarzyszy jakiś określony **znak**, jak włożenie ręki, znak krzyża, pokropienie wodą święconą (znak przypominający chrzest).

KKK 1669

Sakramentalia **wynikają z kapłaństwa chrzcielnego**;

każdy ochrzczony jest powołany do tego,

by być „błogosławieństwem” (Por. Rdz 12, 2)

i by błogosławić (Por. Łk 6, 28; Rz 12, 14; 1 P 3, 9).

Dlatego świeccy mogą przewodniczyć

pewnym błogosławieństwom

(Por. Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum Concilium*, 79;

KPK, kan. 1168).

Im bardziej jakieś błogosławieństwo dotyczy

życia eklezjalnego i sakramentalnego,

tym bardziej jego udzielanie jest zastrzeżone

dla wyświęconych do posługi

(biskupów, prezbiterów lub diakonów)

(Por. *De Benedictionibus*, 16; 18).

KKK 1670

Sakramentalia nie udzielają łaski Ducha Świętego na sposób sakramentów, lecz przez modlitwę Kościoła **uzdalniają do przyjęcia łaski** i dysponują do współpracy z nią. „Prawie każde wydarzenie życia odpowiednio usposobionych wiernych zostaje uświęcone przez łaskę wypływającą z Paschalnego Misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, z którego czerpią swoją moc wszystkie sakramenty i sakramentalia; w ten sposób niemal każde godziwe użycie rzeczy materialnych może zostać skierowane do uświęcenia człowieka i uwielbienia Boga”

(Sobór Watykański II, konst. *Sacrosanctum Concilium*, 61).

KKK 1671

Wśród sakramentaliów znajdują się najpierw **błogosławieństwa** (osób, posiłków, przedmiotów, miejsc).

Każde **błogosławieństwo jest uwielbieniem Boga i modlitwą o Jego dary.**

W Chrystusie chrześcijanie są błogosławieni przez Boga Ojca „wszelkim błogosławieństwem duchowym” (Ef 1, 3).

Dlatego Kościół udziela błogosławieństwa, wzywając imienia Jezusa i czyniąc zazwyczaj święty znak krzyża Chrystusa.

KKK 1672

Niektóre błogosławieństwa mają charakter trwałe; ich skutkiem jest **poświęcenie pewnych osób Bogu** oraz zastrzeżenie pewnych przedmiotów i miejsc do użytku liturgicznego. Wśród błogosławieństw osób – których nie należy mylić ze święczeniami sakramentalnymi – znajduje się błogosławieństwo opata lub ksieni klasztoru, konsekracja dziewic, obrzęd profesji zakonnej i błogosławieństwo dla pełnienia pewnych posług w Kościele (lektorów, akolitów, katechetów itp.).

Jako przykład **błogosławieństwa dotyczącego przedmiotów** można wymienić poświęcenie kościoła lub ołtarza, błogosławieństwo świętych olejów, naczyń i szat liturgicznych, dzwonów itp.

KKK 1673

Gdy Kościół publicznie i na mocy swojej władzy prosi w imię Jezusa Chrystusa, by jakaś osoba lub przedmiot były strzeżone od napaści Złego i wolne od jego panowania, mówimy o **egzorcyzmach**.

Praktykował je Jezus (Por. Mk 1, 25n), a Kościół od Niego przyjmuje władzę i obowiązek wypowiedania egzorcyzmów (Por. Mk 3,15; 6, 7. 13; 16, 17).

W prostej formie egzorcyzmy występują podczas celebracji chrztu.

Egzorcyzmy uroczyste, nazywane „wielkimi”, mogą być wypowiedane tylko przez prezbitera i za zezwoleniem biskupa.

c.d. KKK 1673

Egzorcyzmy należy traktować bardzo roztropnie, przestrzegając ściśle ustalonych przez Kościół norm. **Egzorcyzmy mają na celu wypędzenie złych duchów lub uwolnienie od ich demonicznego wpływu, mocą duchowej władzy, jaką Jezus powierzył Kościołowi.** Czymś zupełnie innym jest choroba, zwłaszcza psychiczna, której leczenie wymaga wiedzy medycznej. Przed podjęciem egzorcyzmów należy więc upewnić się, że istotnie chodzi o obecność Złego, a nie o chorobę (Por. KPK, kan. I 172).

Polecenia:

1. Zdefiniuj pojęcie „sakramentalia”.
2. Podaj przykładowe sakramentalia.
3. Wyjaśnij, czym jest błogosławieństwo.
4. Wyjaśnij, czym jest egzorcyzm.

Fotografia: fara.radom.pl
Opracowanie: Syracydes.pl

Dziękuję za uwagę!
Króluj nam, Chryste!

